

земледѣлица не би са отрѣкалъ да купи чифтъ обу-
ща за една крина ржжъ, но това не понася на кун-
дураджията и той не ще си даде обувката до като
не земе за тѣхъ едно кило ржжъ. А като на-
правѣтъ размѣна, и двамата ще имѣтъ печалба,
защото сѣкий отъ тѣхъ е загубилъ въ своя занаятъ
да кажимъ, по 6 дена, а, ако да не бѣхж са сгово-
рили и кундураджията са завземнеше за ралото, а
земледѣлеца за шилото, тѣ не сѣмо въ 6 дена, но и
въ 20 нищо не щѣхж да направѣтъ, че освѣнѣ това,
щѣхж да развалѣтъ стоката и сѣчивата. Отъ каза-
ното са вижда, че цѣната на предметитѣ макаръ че
са опредѣлява отъ количеството на другитѣ предмети,
но самото това количество се пакъ зависи отъ труда,
който е употребенъ за изработването на тѣзи пред-
мети, т. е., зависи отъ тѣхната цѣнностъ; слѣдов. цѣ-
ната на предметитѣ зависи отъ тѣхната цѣнностъ, а
въ нашия примѣръ тѣ и двѣтѣ бѣхж равни. Ако на-
шето общество да бѣше нарѣдено така, щото сички-
тѣ му членове да работяхж по толкова, по колкото
е потрѣбно за обществото, то винѣги щѣше да сѣ-
ществувва равенство между цѣната и цѣнността; т. е.
сичкитѣ предмети изработени отъ еднакавъ трудъ
щѣхж да са размѣняватъ единъ за другий, и работ-
ницитѣ никога не щѣхж да губѣтъ.

И наистина, да кажимъ, че кундураджитѣ ще
посекжтъ за обувката не кило ржжъ, а двѣ кила, то-
гава народа ще престане да ги купува, — и може —
сѣмо нѣкой богати, — е, нѣкой кундураджия ще ка-
же: да посмалѣж азъ цѣната, тогава сѣкий ще хване
отъ менѣ да купува, а другитѣ кундураджии ще о-
пропаствѣж; — и ще умали цѣната, да кажимъ, на
кило и половина. По причина на това, къмъ него ще
доидѣтъ много купувачи, — а като видѣтъ това и
другитѣ кундураджии ще умалѣжтъ цѣнитѣ. А другий
ще намали цѣната йоще по-много, защото нему все
пакъ му отѣрва, и съ това ще накара и другитѣ